

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 17 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że pracownicy, którzy w momencie zakończenia pracy osiągnęli wiek, ustanowiony prawem państwa zatrudnienia, uprawniający do emerytury, musieli pracować co najmniej przez poprzednie dwanaście miesięcy i zamieszkiwać w państwie zatrudnienia nieprzerwanie przez okres przekraczający trzy lata, aby nabyć prawo stałego pobytu przed upływem okresu pięciu lat?
- 2) W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze:

Czy na podstawie art. 17 ust. 1 lit. a) przypadek pierwszy dyrektywy 2004/38/WE pracownikom najemnym przysługuje prawo stałego pobytu, jeżeli podejmują pracę w innym państwie członkowskim w momencie, w którym można przewidzieć, że do osiągnięcia ustawowego wieku emerytalnego będą ją mogli wykonywać stosunkowo krótko, a ze względu na niskie dochody po zakończeniu pracy będą w każdym razie zdani na korzystanie z systemu pomocy społecznej przyjmującego państwa członkowskiego?

⁽¹⁾ Dz.U. 2004, L 158, s. 77.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Hamburg (Niemcy) w dniu 25 stycznia 2019 r. — HA/Finanzamt Hamburg-Barmbek-Uhlenhorst

(Sprawa C-47/19)

(2019/C 131/30)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Hamburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: HA

Strona przeciwna: Finanzamt Hamburg-Barmbek-Uhlenhorst

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy pojęcie kształcenia powszechnego lub wyższego w rozumieniu art. 132 ust. 1 lit. i) i j) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej⁽¹⁾ (zwanej dalej „dyrektywą VAT”) obejmuje również nauczanie surfingu i żeglarstwa? Czy wystarczające jest, że takie zajęcia oferowane są co najmniej w jednej szkole lub na jednej uczelni wyższej państwa członkowskiego?
- 2) Czy dla zakwalifikowania danych zajęć jako kształcenia powszechnego lub wyższego w rozumieniu art. 132 ust. 1 lit. i) i j) dyrektywy VAT konieczne jest, żeby były one uwzględniane przy przyznawaniu ocen, czy wystarczy, że kurs surfingu i żeglarstwa odbywa się w ramach wydarzenia organizowanego przez szkołę lub uczelnię wyższą, np. wycieczki klasowej?

- 3) Czy uznanie szkoły surfingu i żeglarstwa a podmiot o podobnym celu w rozumieniu art. 132 ust. 1 lit. i) dyrektywy VAT może znajdować podstawę w przepisach prawa o szkołach i uczelniach wyższych, zgodnie z którymi także organizowane przez osoby trzecie kursy surfingu i żeglarstwa stanowią część zajęć wychowania fizycznego albo kształcenia wyższego nauczycieli wychowania fizycznego z uzyskaniem oceny lub innego rodzaju potwierdzeniem ich zaliczenia, lub w tym, że w interesie społecznym leży wspieranie aktywności fizycznej? Czy takie uznanie uzależnione jest od bezpośredniego albo pośredniego przejścia przez szkołę albo uczelnię wyższą kosztów takich kursów?
- 4) Czy prowadzenie kursów surfingu i żeglarstwa w ramach wycieczki klasowej należy kwalifikować jako świadczenie usług ściśle związanych z opieką nad dziećmi i młodzieżą w rozumieniu art. 132 ust. 1 lit. h) dyrektywy VAT? Jeżeli tak, to czy wymagany jest określony czas trwania tej opieki?
- 5) Czy sformułowanie „nauczanie prywatne przez nauczycieli, obejmujące kształcenie powszechne lub wyższe” w rozumieniu art. 132 ust. 1 lit. j) dyrektywy VAT należy interpretować w ten sposób, że podatnik musi prowadzić nauczanie osobiście?

(¹) Dz.U. 2006, L 347, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez First-tier Tribunal (Tax Chamber)
(Zjednoczone Królestwo) w dniu 1 lutego 2019 r. — Kaplan International colleges UK Ltd/The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs**

(Sprawa C-77/19)

(2019/C 131/31)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Kaplan International colleges UK Ltd.

Strona przeciwna: The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Pytania prejudycjalne

- 1) Jaki jest zakres terytorialny zwolnienia przewidzianego w art. 132 ust. 1 lit. f) dyrektywy Rady 2006/112/WE (¹)? W szczególności (i), czy obejmuje ono CSG zarejestrowane w państwie członkowskim innym niż państwo lub państwa członkowskie siedziby członków grupy wspólnie ponoszącej koszty (ang. Cost Sharing Groups, zwanej dalej „CSG”)?) A jeśli tak (ii), to czy obejmuje ono CSG zarejestrowane poza Unią Europejską?
- 2) Jeśli przewidziane dla CSG zwolnienie ma, co do zasady, zastosowanie do podmiotu zarejestrowanego w państwie członkowskim innym niż państwo lub państwa członkowskie siedziby członków tego CSG, a także do CSG zarejestrowanego poza Unią Europejską, w jaki sposób należy stosować kryterium odnoszące się do tego, że zwolnienie nie powinno zakłócać konkurencji? W szczególności,
 - a) czy odnosi się to do potencjalnego zakłócenia, które wpływa na innych odbiorców podobnych usług, którzy nie są członkami CSG, czy też odnosi się to tylko do potencjalnego zakłócenia wpływającego na potencjalnych alternatywnych usługodawców świadczących usługi dla członków CSG?